

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Auf sicherer Bahn

tradukita de Theodor Fuchs

Ludwig Lazarus Zamenhof,

La vojo

Ludwig Lazarus Zamenhof,

Дорога

*tradukita de Соломон
Наумович Высоковский**Freie Übersetzung des Zamenhofschen
esperantistischen Trutzliedes "La Vojo",
der Esperantistischen Jugend gewidmet*

Es schimmert ein Licht durch Dunkel und Nacht,
Wir ziehn ihm vertrauend entgegen.
Wie nächtlich am Himmel der Sterne Pracht
Uns leitet auf richtigen Wegen.
Uns schreckt nicht der Gespenster Gedränge,
Nicht Schläge des Schicksals, der Spott nicht der Menge,
Denn hell und klar auf sicherer Bahn,
Zieht uns verheißend der Stern voran.

Tra densa mallumo briletas la celo,
Al kiu kuraĝe ni iras.
Simile al stelo en nokta ĉielo
Al ni la direkton ĝi diras.
Kaj nin ne timigas la noktaj fantomoj,
Nek batoj de l'sorto, nek mokoj de l'homoj,
Ĉar klara kaj rekta kaj tre difinita
Ĝi estas, la voj' difinita.

Сквозь мрак неприятья мы движемся к цели -
Народов земли единенью.
Та цель, как маяк, что спасает от мели,
От распрей ведёт к примиренью.
Нас тьма не страшит, что рождает кошмары,
Насмешки толпы, поражений удары.
Наш путь нами выбран, для нас он прекрасен:
Он - прям, он - победен, он - ясен
Дорогой, упорством пробитой.
Так малые капли, что бьют непрестанно,
Сильнее любого гранита.
Надежда, упорство - вот наше богатство
И символы знамени нашего братства.
Мы цели достигнем, идя шаг за шагом,
Под нас объединяющим флагом.

...

...

...

| | |
|--|--|
| Ohn' Wanken und Schwanken nur immer voran, Vor uns liegt klar die erkorene Bahn. Der fallende Tropfen, so schwach, so klein, Er höhlet den Felsen, durchbohrt das Gestein. Wo Glaube und Liebe und Hoffnung blühen, Da stehen auch unsere Zeichen. In ihrem Schutze nach heißen Müh'n, Das Ziel wir einst jubelnd erreichen. | Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankigante Ni iru la vojon celitan! Eĉ guto malgranda, kon- stante frapante, Traboras la monton grani- tan. L'espero, l'obstino kaj la pacienco - Jen estas la signoj, per kies potenco Ni, paŝo posto paŝo, post longa laboro Atingon la celon en gloro. |
|--|--|

| | |
|--|---|
| Wir streuen den Samen ohn' Unter- laß, Gedenkend der kommenden Zeiten. Manch Same verdorrt, manch Same verweht, Wir neue Saaten bereiten. "Laßt ab", ruft die Menge, "Euch blüht kein Glück", "Steht fest", so tönt es im Chore zurück. Weicht nimmer dem Spotte, weicht nimmer dem Drohn, Euch winkt in der Zukunft ein herr- licher Lohn. | Ni semas kaj semas, ne- niam laciĝas, Pri l'tempoj estontaj pensante. Cent semoj perdiĝas, mil semoj perdiĝas - Ni semas kaj semas kon- stante. "Ho, ĉesu!" mokante la ho- moj admonas - "Ne ĉesu, ne ĉesu!" en kor' al ni sonas - "Obstine antaŭen! La ne- poj vin benos, Se vi pacience eltenos!" |
|--|---|

| | |
|---|--|
| Die welkenden Blätter, wom Stur- me verweht, Sie wirbeln auf nieder. Der Sturm erfrischt und reinigt die Luft, Gibt frische Kräfte uns wieder. Unsere brave Mannschaft wanket nicht, Es sind gar wackere Streiter, Erprobt und gehärtet im heißen Kampf, Ziehn ruhig des Weges sie weiter. | Se longa sekeco aŭ ventoj subitaj Velkantaj foliojn deŝiras, Ni dankas la venton kaj, repurigitaj Ni forton pli freŝan akiras. Ne mortos jam via bravega anaro, Ĝin jam ne timigas la ven- to, nek staro, Obstine ĝi paŝas, provita, hardita, Al cel' unu fojon signita! |
|---|--|

...

...

...

| | |
|--|---|
| Es bricht durch das Dunkel ein hel- les Licht, | Nur rekte, kuraĝe kaj ne flankigante |
| Es strahlt uns verheißend entgegen. | Ni iru la vojon celitan! |
| Wir bängen und wanken und schwanken nicht, | Eĉ guto malgranda, kon- stante frapante, |
| Hell wird es auf all unseren Wegen. | Traboras la monton grani- tan. |
| Uns schrecket der Hohn nicht, uns schreckt nicht der Spott, | L'espero, l'obstino kaj la pacienco - |
| Was immer die Menge auch triebe. | Jen estas la signoj, per kies potenco |
| Mit uns ist die Hoffnung, mit uns ist Gott, | Ni, paŝo posto paŝo, post longa laboro |
| Mit uns ist die ewige Liebe. | Atingon la celon en gloro. |

*Traduko de la Esperanta poemo "La vojo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14) en la Germanan de THEODOR FUCHS (*1842-09-15 - †1925-10-05).*

Arg-969-1951 (2014-02-13 23:48:49)

Tiu ĉi poem-germanigo aperis en 1911 ĉe A. Schönfeld, I. Universitätsstr. 8, Vieno, Aŭstrujo. Pri la tradukinto vidu la vikipedian retejon http://de.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs aŭ http://eo.wikipedia.org/wiki/Theodor_Fuchs.

*Verkinto de tiu ĉi Esperanta poemo estas LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14).*

Arg-969-1950 (2014-03-01 10:57:16)

*Traduko de la Esperanta poemo "La vojo" de LUDWIG LAZARUS ZAMENHOF (Ludoviko Lazaro Zamenhofo, *1859-12-15 - †1917-04-14) en la Rusan de Соломон Наумович Высоковский .*

Arg-969-1956 (2014-03-05 22:20:50)